

II. kötet.

Budapest, 1887. október 2-án.

40. szám.

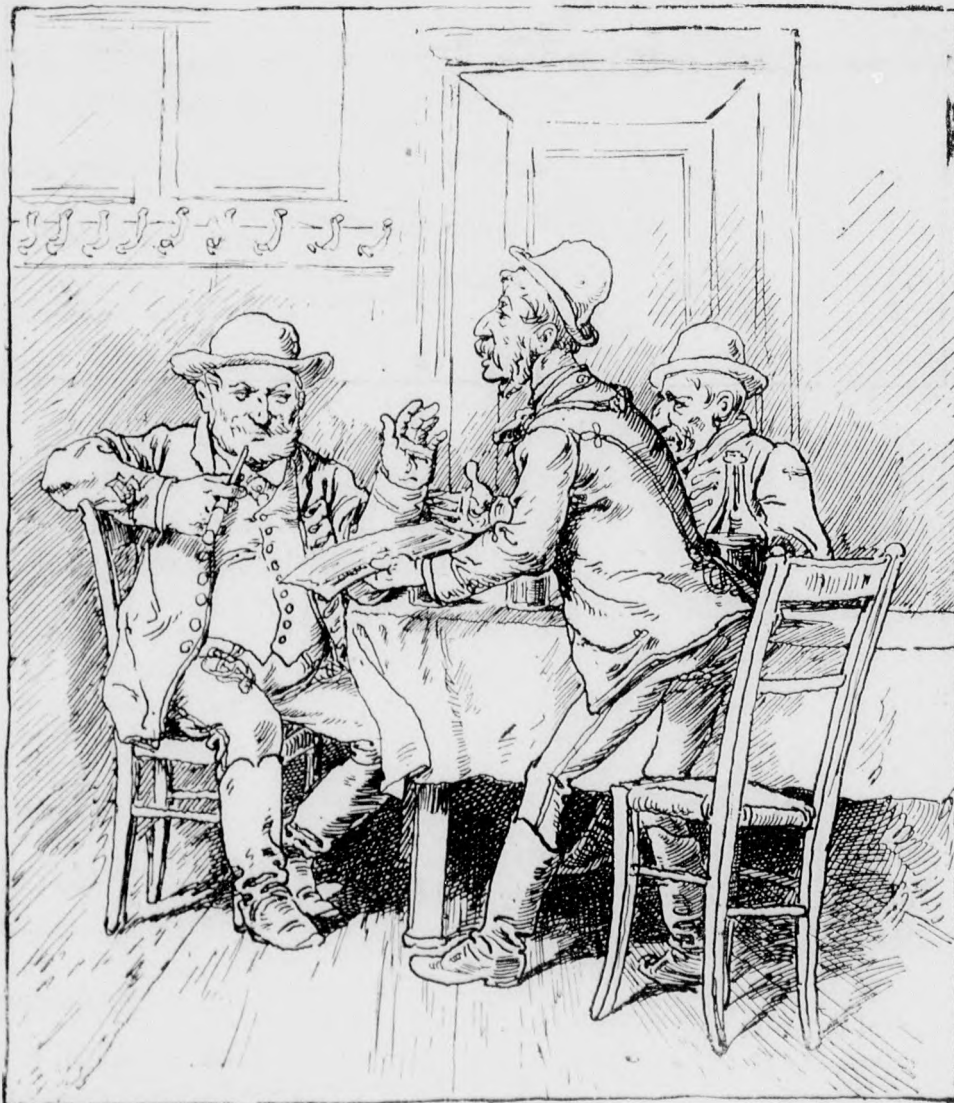
A jószivűség áldozata.

Humoreszk.

Korpás István uram áldott, jó lélek volt; nem csak, hogy a legyet nem bántotta, hanem ha az nagyon bosszantotta és sikerült végre elfognia, ismét eleresztette. Csak-hogy haj! nem egyszer keserülte meg jószivűségét; mert amily sokan folyamodtak emberbaráti szívéhez, másrészt voltak elegenden, a kik nem átallották dicséretes gyengeségét kiaknázni és őt annak vértanujává avatni.

Nem számítva a jó tanácsokat, melyekben embertársait részesítette, jótékonysága főleg ama kisebb-nagyobb pénzbeli kisegítésekben nyilvánult, melyekkel barátait és ismerőseit fináncziális bajaikból kigyógyította.

Hát hiszen hála istennek! nem úgy van az Bedőfalván,

mint olyan ember volt ismeretes, a ki a tréfa kedvelője

mint p. o. Budapesten, a hol az ember néha kölcsönöz valakinek, a kiről azt sem tudja, merre fekszik a hazája; ott az embert szegről-végre ismerik, és olyan bolond még sem volt Korpás uram, hogy minden ágról szakadt koldusnak előlegezzen; de azért bizony neki is nehezebb esett nem egyszer utána járni pénzének, és nem egyszer fogadta magában, hogy többé senkinek sem kölcsönöz.

De csak birni kellett a kulcsot jó szívéhez, azzal kinyithatta az ember az ő tárczáját is.

Cseke Péter is egyik állandó adója volt, a ki azonfelül, hogy legjobban tudta forgatni a fentemlített kulcsot,

s kacagni szeret, s ki e tulajdonságának köszönhetette rendkívüli hitelét Korpás uramnál.

Először becsületszóra adott neki pénzt, majd írásbeli elismervényre; később, minthogy mindig több-több kellemetlensége támadt a visszafizetésnél, kezeseket kívánt; utoljára pedig egyáltalában nem volt hajlandó Cseke Péter uram könnyelműségét elősegíteni s kérelmével kereken elutasította.

Egy délután ott ült Korpás uram a koresmában, a mint belépett Cseke Péter egy barátjával. Hozzá ültek és némi bevezetés után ismét csak oda lyukadt ki a beszéd, hogy: pénz kellene!

Korpás uram jól ebédelt volt, pipája jól szellett, bora jól esett, de — szíve kemény volt, akár a gyémánt. Hiába akarta Péterünk a jó hangulatot felhasználni. Kifogyott kérésből, könyörgésből, fenyegetésből, sőt hiába mutatott neki egy ujonnan kiállított váltót: jóltevője csak nem akart bele harapni.

Péter erre színéből, kikelve kigyuladt arcczal és vadul forgó szemekkel elébe állott és tompa hangon felkiáltott:

— Pista te, nézz rám!
— úgy nézz rám, mint a kít utoljára látsz ezen a világon; ha te is elhagysz, nem marad egyebem hátra, mint a — halál.

Korpás ijedten nézett fel rá, de csakhamar megkeményíté már-már elzékenyülő szívét s visszaesvén közönyösségébe csak ennyit mondott:

— Nem tehetem.

Péter látván, hogy utolsó nyila is lepattant érez szívről, felkapta botját és elrohant ezzel a kiáltással:

— Lelked száradjon rajta!

Kivágta magát.

— Schiller azt mondta: «Erényesnek lenni szép, erényesnek látszani jobb,» — erősíté a társaság egyik kaczer hölgye, kiről sokat beszéltek, de határozottan semmit sem állíthattak.

— Bocsánat, azt Schiller sehol és soha sem mondta, — ellenveté valaki.

— No de kellett volna neki mondanía, — kerekedett felül a hölgy.

Korpás uram érzett ugyan egy kis lelki furdalást; de okulva a már tapasztaltakon, nem hitt neki. Hogy nyugtalanságát elfojtsa, szorgalmasan öntött a garatra, úgy hogy már érezte a hegy levének lelkiismeret-tompító hatását, midőn egyszerre berohan Cseke Péter társa azzal a vészkiáltással, hogy:

— Péter a folyóba ölte magát!

Korpás uram ott hagyva kalapját, fedetlen fővel rohant a közeli folyóhoz, mely a sok esőzés folytán megdagadva lassan hömpölygette kávészinü habjait.

— Ott, ott fent dobta be magát, szaladjunk lefelé, talán még kifoghatjuk!

Lelkendezve rohant Korpás uram vezetője után és szemei révedező tekintettel kutatták a folyó felszínét, midőn egyszerre örömkialtás hangzott ajkairól:

— Amott van ni! talán még él! — és beugorván a vízbe egy sötét tömeg felé kezdett úszni, a melyen egy kalapot és kabátot lehetett felismerni.

A mint oda ért, teljes erejével bele markolt a kabátba és megfordulva maga után vonszolta a part felé. Midőn végre a parton feltápáskodott, egyedül találta magát egy — *madár-íjesztővel*.

Mondanunk se kell, hogy Korpás István bolond esete képezte az egész héten a beszéd tárgyát; valamint azt sem, hogy Cseke Péternek végképen le kellett mondanía előbbi hitelezője erszényéről és más pénzforrást keresnie, ha ugyan talált olyan bolondra, a ki neki még hitelez.

Móka Pista.

Bálban.

— «Hogy kerülsz ide?» — «Mágnés húzott.» — «Magdus?» — «Nem, Agnes!»

Szószerint.

— No, komám, — kérdi a házigazda színházból jövő vendégétől, — hát mit *adtak* a színházban?

— Mit *adtak*? Hát semmit; még negyven krajczáromot el is vettek!

Morgenduftné. Hodj ki van festve oz o Grűnzweig Rézi s még oztot hisz, hodj oz neki jól áll!

Morgenduft. És te nem oztot hiszed mogodrul?

Az átszálló jegy.

Felrándult Beretvás András a fővárosba s éppen az Oktogon-tér négy egyforma házát bámulta, mikor egyszerre eszébe jutott, hogy jó volna kikocsizni a városligetbe. Még odahaza hallotta a kántortól, hogy az omnibuszok néhány krajczárért viszik az embert a ligetbe, a mint tehát megpillantott egy ily jámbor vehikulumot, azonnal megállította.

— Tessék felszállni! — kiáltotta barátságosan a kalauz.

— Igen ám, de én a városligetbe iparkodom!

— Oda is elviszem, de csak átszálló jeggyel.

Hallott valamit Beretvás uram az átszálló jegyekről s azért megnyugodott a dologban. Persze azt nem mondta meg a kalauz, hogy ép most jön a városligetből, hanem mikor az akademia-utczai állomásra érkezett, egy másik jegyet adott Beretvás uramnak, és ismét visszavitte arra, a merre hozta.

Beretvás gazda pedig meg van róla győződve, hogy a legrövidebb úton jutott a városligetbe.

Az állatkertben.

Egy vidéki atyafi meglátogatta az állatkertet, hogy lássa a különféle «bestiákat», melyek ott komédiáznak. Egyszer csak a majomketrecz elé kerül, hol a keringő zenéjére egy majom javában járt valami keringőfélét. El-elnézte emberünk egy darabig. Végre meguntá a dolgot, s boszúsan szólt oda:

— Ne mindig dájcsot, öcsém, lássunk már csárdást is!

Szájhösködés.

— Hol voltál az éjjel?

— A tűznél; egész éjjel ott működtem a tűzoltók közt s el is vesztettem a gyűrűmet.

— Nagyságos uram, — jelenti az inas, — megtaláltam a gyűrűt, melyet tegnap el tetszett veszíteni.

— Hol találtátok meg?

— A vendéglőben az asztal alatt.

Udvariasságból.

Hölgy: Nagyon meleg van ma, hadnagy úr! . . .

Hadnagy: Csakugyan valóságos vén assz . . . hm! vén huszárörrmesterek nyara ez.

Sokat követel.

Szakácsné. Harmincz krajczárt kér ezért a sárga dinnyéért? Hiszen egészen apró, aztán meg nem mutat semmit!

Kofa. Hát tán azt akarja, hogy minden negyedórát mutogasson és minden órában a Rákóczyt húzza?

Magyar némettség.

Bécsbe ment egy magyar család a kiállításra. A férfiak részéről merész vállalkozás volt, mert egyedül a nő-tagok tudtak németül. Együtt nézték meg, a mi nézni való volt Bécsben, miközben a férfi tagoknak kedvök kerekedett a császári istállókat is megtekinteni. Erre a nőket nem lehetett reá bírni. Elindultak tehát egyedül az urak. Éppen abrakolás ideje volt. Egyikök szerette volna tudni, maga is nagy lóidomító lévén, mennyi adag jár egy etetésre. De haj! hogyan fejezze ezt ki németül? ez volt a kérdés. Végre neki vág s azt kérdi az éppen zabot vivő lovásztól:

— Isz dasz für ajnen personen?

Szaván fogta.

— Ugyan, ugyan, édes fiam, — szólit meg a plébános egy gyalogúton botorkáló részeg embert, — mért nem térsz az igaz útra?

— Vezessen hát oda tisztelendő uram, mer' én má' nem bírok a lábamon állani!

Kétes udvariasság.

— Ugyan vinné-e ön a keresztmet, ha megtalálnék halni? — kérdi egy naiv fiatal leány udvarlójától.

— Oh, a legnagyobb örömmel! — válaszolt az udvarias imádó.

Kétség.

Tetszettél nékem, drága hölgy,
Az este ott a társaságban,
A többiek közül kitüntél
Narancsszinü, finom ruhádban.

Hangod csengő volt, kellemes,
És bűvölő szemed sugára,
Kerek kalapkád izléssel volt
A szőke kontyon félre vágva.

Az összehangzás elragadt,
Csak azt nem tudtam voltaképpen:
A rajtad lévő tett-e széppé,
Vagy széppé rajtad lett az éppen?

Erner Győző.

Furcsa.

Mikor az indexét meg akarták magyarosítani, ajánlották többi közt ezt is: «mutató uj». Össze került másnap két jogász.

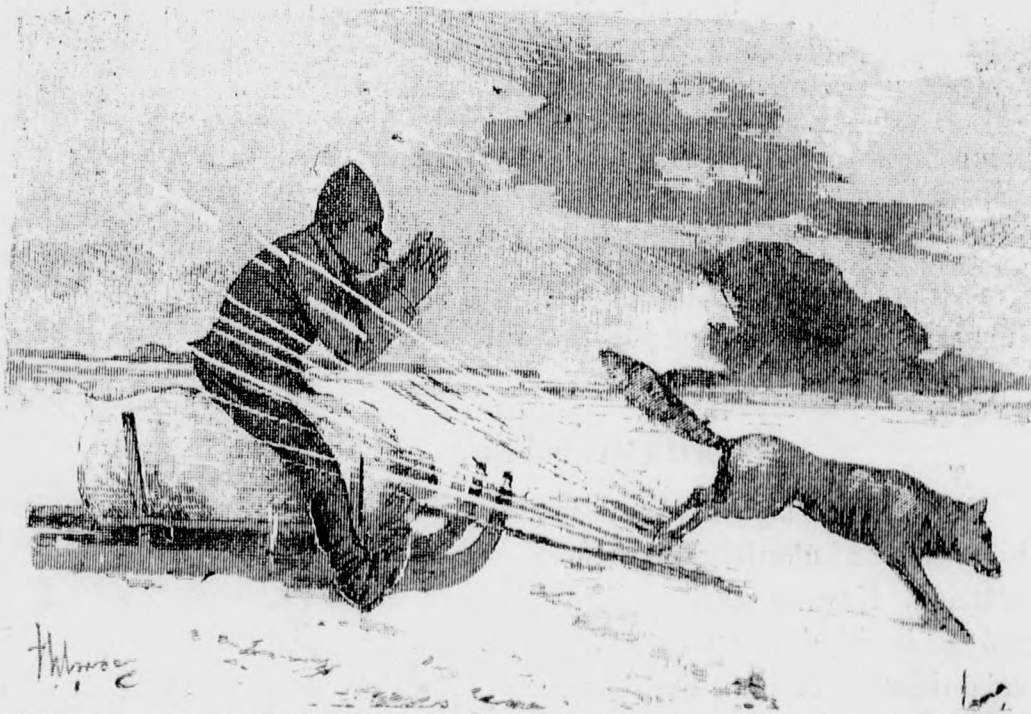
— Te Muki, ezután a tanárok a mutató ujjunkat fogják aláírni.

— Az még megjárna; de ha kérdeznék, hol tanultál ennyi bölcseséget, mit felelsz rá?

— Hát, hogy a mutató ujjamból szoptam.

A farkas-fogat.

Kemény télnek idején egy zsák gabonát vitt a befagyott Balatonon keresztül egy somogyi paraszt a malomba s dolgát végezve a megőrölt gabonával ugyanazon úton tért vissza. A jégmező közepe táján megállott egy percze pipára gyújtandó, hogy aztán pipaszó mellett annál vígabban folytathassa útját haza felé. Sejtelve sem volt arról, mily kellemetlen kísérelője akadt, mely egy idő óta nyomon követi, egy éhes farkas alakjában. Az ordas, mely ezalatt elébe került emberünknek, egymaga lévén, nem merete zsákmányát megtámadni, hanem szokott hadi taktikájához nyúlva, hátulso lábával a havat szaporán prédája

felé kezdte szórni. Emberünk rögtön tisztában volt az ordas szándékáról s védőeszköz után nyúlt a szán rúdja felé. A mint így tapogatózkodott a szemeközé szort hófergetegben, valami vastag puha tárgy akadt keze

ügyébe, melybe hirtelen bele kapaszkodott, mire egyszerre csak megindult a szánka s nyilsebességgel haladt a falu felé. Csak midőn szemeivel újra láthatott, vette észre, hogy a farkas gerinczének félöles, bozontos végét szoritja markában. Megörült a pompás ingyenes előfogatnak, sűrű

füstöt eregetvén, melytől a megbokrosodott ordas csak annál gyorsabban vágatott. Még a pipa ki sem aludt, midőn a falu határában a farkas megszakadva végig nyúlt az úton. Emberünk már most szánkájára helyezte kidőlt ellenét s haza vontatta. Másnap eladta bundáját, fejét pedig a nemes vármegyére küldötte, melyért szintén tíz ropogós forint jutalmat kapott.

A drága köröm.

Lord Puddingtown elvágatta egyik lábát, hogy szintén csak egy lábbal bíró eszményképét nőül vehesse. A műtét után egy év múlva találkozik a műtő orvossal, a ki megszólítja :

- Reménylem, lordságod boldog?
- Oah, nem, sőt válunk, a való per már fél éve folyik.
- Hogy lehet az Sir?
- Képzelve, doktor! Itt a balkezem kis ujján szeretem ezt a gyönyörű hosszú körmöt, már két év óta ápolom... és ő azt akarja, hogy ezt levágjam... Nem én! — inkább elválok.

Társaságban.

Egy társaságban Clovis Hugues asszonyról folyt a vita, s miként lenni szokott, egyik rész pártolta, a másik kárhoztatta a vakmerő nőket.

— Könnyű volt neki! agyon löhette a tolakodót, megmaradt a férje; de mit tennénk mi, férjetlen nők, ha minden tolakodó udvarlót agyon kellene lőnünk!? — tört ki egy kissé kaczer fiatal özvegy.

A kis ibolya tragédiája.

zép ibolya nyílt a réten,
Lombos hársfa árnyékában.
A kis virág szerelmes volt
S így sóhajt, így esd magában :

«Elvira, te földi tündér,
Te vagy az én poklom, egem —
Ha halnom kell, te gyilkolj meg,
Ott muljak ki szűz kebleden» —

Elvira jó Aladárral,
Hogy leszállt az est tündére —
Az ifju pár a hárs alatt
Dől a mező szőnyegére.

S hogy reá ült szép Elvira,
Mehalt a kis virág, szegény;
Vágya szerint általa halt,
Hogyha nem is szűz kebelén.

Romváry Károly.

Udvariasság.

A patakban fürdött Höresög uram épen,
Midőn egy úri hölgy elbotlott a réten.
Felé ront, segíti s megköveti szépen:
«Keztyűmet feledém nadrágom zsebében.»

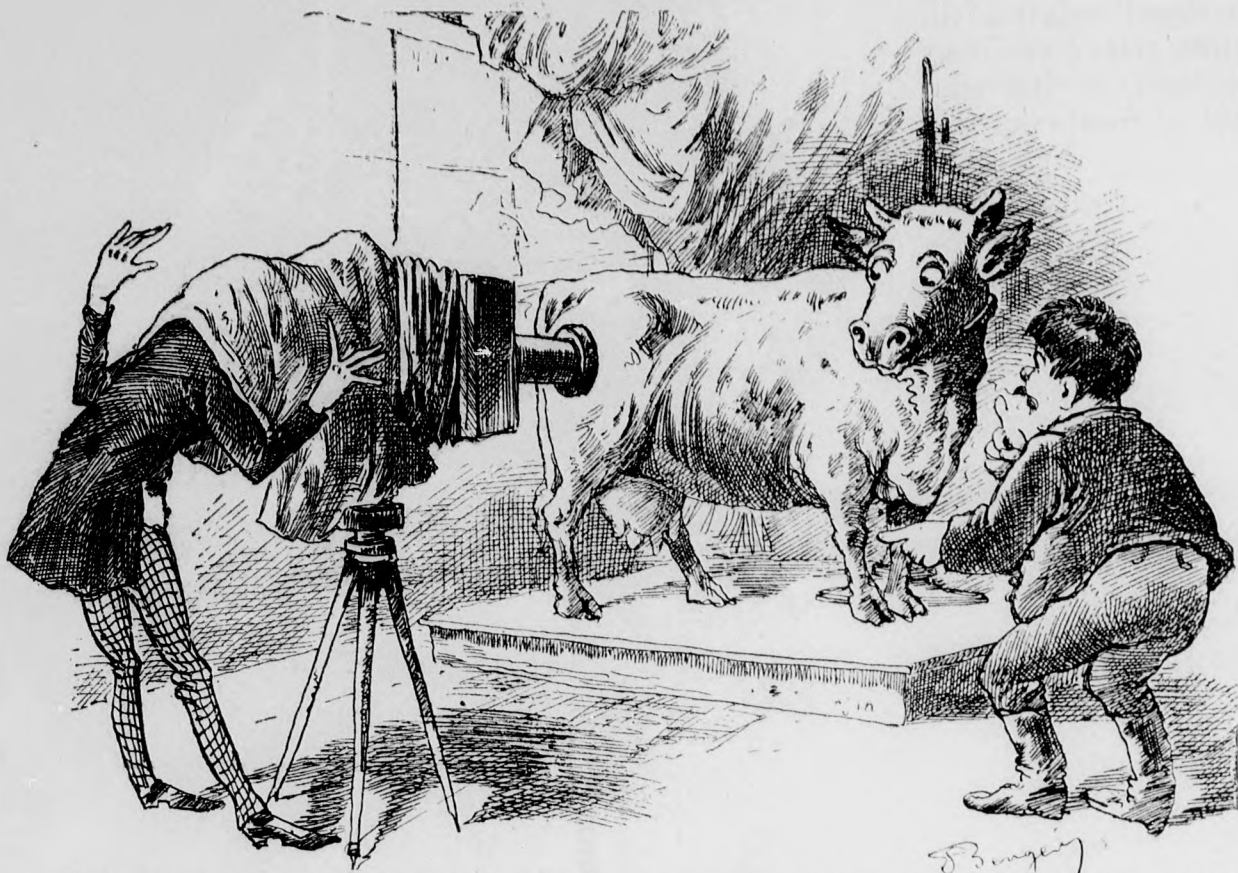
Az utczán.

- Hova, hova?
- Szaladok a hitelezőm elől.
- Követel?
- Igen, ilyenkor patáliát követ el.

Kifordított metaphora.

Tanár. Mondja meg Khon Dávid, hogyan fejezné ki ön egyszerű prózában Vörösmarty költeményének ezt a sorát: «Fürtidben tengervészes éj?»

Khon Dávid (gondolkozás után). Fürtelmes vihoros éjszaka.

A megszokás.

Egy ritka példányt birt a falusi birtokos a svájcei marhafajból. A gazdasági egylet számára le akarta fényképeztetni s e végett a városba hajtatta a fényképész elé. Felállították a fényiró gépet, a fényképész letakarja fejét a zöld lepellel s az alól udvarias hangon oda szól a bámuló riskához:

— Tessék, kérem, mosolyogni!

A kofák kiváltsága.

N. zsigori ügyvédet a jövedelmi adókiadó bizottság jövedelmi adójának tárgyalása végett maga elő idézte. A kinestári képviselő húsz frt. adót javasolt. Az ügyvéd azonban erősen tiltakozott adójának ily mérvű megállapítása ellen, égre-földre esküdözvén, hogy jövedelme úgyszólván semmi. A kinestári képviselő alkudozni kezdett; de nem boldogult. Végre az elnök a vitának véget vetendő azt mondja:

— Fiskális úr, csak nem lesz sok nyolez forint!

— Instálom, nem fogadhatom el, nagyon túlzott követelés.

— De gondolja meg fiskális úr, hogy ennyit a szegény kofák is fizetnek.

— Könnyű nekik, — replikázott az ügyvéd, — *stempli nélkül perelnek.*

A kis kíváncsi.

Lujza. Papa, kinek udvarol az Andor bácsi, nekem vagy a mamának?

Atya. Miért kérded, piczikém?

Lujza. Mert mikor a mamával sétálunk, mindig azt mondja, hogy: szép asszonynak szép a lánya.

A hölgy-coupéban.

— Olyan szerencsétlen voltam, hogy sehol se találtam helyet, minden koci el volt foglalva; így kerültem Nagysád mellé.

— S ön ezt szerencsétlenségnek nevezi?

— Hogyne, mikor a következő állomásnál már — *ki kell szállanom!*

Remény.

— Gyere, pajtás, tanulni!
 — Nem én, várok még egy kicsit.
 — Mire?

— Látod azt a nagy felhőt amott?
 — Látom, nos?
 — Hátha olyan eső lesz belőle, hogy elviszi az iskolát?

Csípős ballada.

Kicsipte a baka magát
 S el csipett egy kövér dadát;
 Majd becsipett, sőt bekapott:
 Nyakon csipték, dunklit kapott.

Mente Béla.

Kétértelmű.

— Én nem tudom, kedves doktor, mi a bajom; de mintha ma nem volna helyén az eszem.
 — Szót sem érdemel, uram, épen semmit sem változott.

Szójáték.

— De nagy *keletnek* örvend a limonádé!
 — Mért nem *nyugatnak*?
 — Ostoba, hisz *délnek* terem!

Furesa szeretet.

— Pajtás, szereted te az anyósodat?
 — Hogyne, úgy mint a sonkát.
 — Hát azt hogyan szereted?
 — Hidegen.

Szórakozott.

Szolga (nagy örömmel rohan a tanár úrhoz). Tanár úr! Tudja, mi az ujság? — fiút kaptunk.

Tanár (a könyvből fel sem nézve). Jelentsd be a — feleségemnek is.

Boszniából.

Ordonáncz. Jelentem átossan, kapitány uram, a szomszéd falut elfoglalták és minden marhát elhajtottak.

Kapitány. Hát aztán te hogy szabadultál meg?

A ki mindenkiben bízik, önmaga iránt nincs bizalommal; ki senkiben se bízik, vagy nem bírta még embertársai bizalmát, vagy azok játszották el előtte bizalmukat.

*
Jobb ma egy poff, mint holnap — kettő.

*
A mai nők *ideálisan* öltözködnek és *reálisan* gondolkoznak.

Takarékos akart lenni.

Allatsereglet volt a faluban. A bódé ajtajára nagy hirdetés volt kifüggesztve, melyen hatalmas betűkkel ékeskedett, hogy:

I. hely	---	20 kr.
II. hely	---	10 «
Katalogus	---	5 «

— No, asszony, — szól a takarékos János gazda életpárjához, — menjünk a — *katalógusra!*

Gyermeklogika.

A dada kivitte a kis lányt sétálni; s mikor a gyermek a fűben hentergett, felkiáltott:

— Jaj, Miczike, mindjárt meghalok szegyenletemben: ni, hogy látszik a lába!

Kis idő múlva lecsúszik a dada egyik harisnyája, melynek éppen odaerősítésével küzdök, midőn arra felé veszi a direkziót egy baka. Miczike nem állja meg, hogy meg ne kérdezze tőle:

— Ugy-e, katona bácsi, maga most meghal szegyenletében, ha a dada lábát látja?

Franczia nyelvész.

— Tud ön francziául beszélni?

— Hogyne tudnék!

— Parlez-vous français?

— Jaj kérem, én csak olyannal tudok francziául beszélni, a ki még nem tud.

A község házábanál.

Tilosba kapták az öreg Goldfuchst s bekisérték a falu házához.

— Hogy mert az urasági zabvetésen keresztül gázoltatni? — mordul rá a bíró.

— Nű, khi thehet rúlla? — o khi olszik, oz nem lát.

— Hát a zabola mért volt kivéve a ló szájából?

— Bizemosan bú vót nékhi o khontár!

Meglepetés.

Arón. Hodj molattad mogodat Ostendéba?
Lévi. Sakodjan nadszerón: háromszor vollottam edj hülgynék szerelmet, háromszor sókolóztam vele és sak azotán mondta, hodj ü tetüled a — feleség.

Tudós nő, tudatlan férj.

Reggel felé vetődött haza a tudákos nő férje a kártyaszaltól.

— Tudom, hogy ismét kártyáztatok, — kiált elkeseredve a parlagi férjre. — Oh, az a Mammon! egészen tönkre tesz benneteket!

— Nem, édes lelkem, kérdezd meg csak Dercsik Gyurkát, vele ferbliztem az egész éjjel; az az úr, a kit te emlegetsz, ott sem volt.

A Fortuna előtt.

— Nézd, ez a kőműves a mult évben lopott, csak most bocsátották ki.

— Így hát — *szabad-kőműves.*

Meggondolatlanul.

— Ugyan édes komám asszony, használja-e azt a gyógyszer, a mit ajánlottam?

— Nem merem, mert nagyon izgat; félek, hogy megüt a guta.

— No, az nem tesz semmit, csak ha másként használ.

Védelem.

A rendőrség előtt egy urat avval vádolnak, hogy játékbarlangot tartott.

— De kérem, játék-e az, a mi nálam történt, s barlang-e a terem, az melyet vendégfogó szeretettel megnyitottam?

Szigorlaton.

Doktorandus. Három ház van: alsó, közép és felsőház.

Tanár. No no! s kik ülnek a felső házban?

Doktorandus. A mágnások.

Tanár. Hát az ön középső házában?

Doktorandus. A fertály-mágnások.

A mult számunkban közölt rejtélyes lelet megfejtése:
 Oh jobbik fél, tégy ötven deka sót s öt darab répát még ebbe be!

Budapest, Sz. J. Szívesen látjuk; de nem ilyen muzumból felkutatott régiséggel, melyet már e héten is ketten beküldtek. Az apróság nem óság. — *Zilah, K. J.* Egyik se nekünk való. Ilyen bérmentetlen levéltől jövőre mentesen meg bennünket. — *Budapest, M. B.* Egynehány sort versbe szed s már is t. p.-t emleget; de tisztelni nem lehet, ki nem ad rá érdemet. — *Temesvár, G. I.* Ósrégi népmese, mindenki ismeri, századik feltámasztását ép most ünnepli. Hogy nem közölhetjük, okát ebben leli. — *Budapest, E. Gy.* Jobb az előbbinél, egy kis simitást azért még most is eltűrt. — *Budapest, V-ó.* Janója oly bonczani ismereteket árul el, melyek korlátolt elméjétől távol esnek. A megzavart serenad már elesévelt dolog, elismerjük legalább, hogy csengők a sorok. — *Kolozsvár, H. L.* Hangjában némi eredetiséget nem lehet elvitatni; de a meseszövése nagyon önkényes és erőltetett, befejezése pedig még a naivnál is naivabb. — *Budapest, T. Á.* Nagyobb részét közöljük, a mult hetieket azonban nem használhatjuk. — *Budapest, H. S.* A hosszabb cikk nem lapunkba való, a vers nagyon elnyűtt pointben végződik. — *Budapest, H. B.* Kiválogatjuk a javát, a névben egyszer már megállapodtunk volna, vagy talán megbánta? Óhaját ez idő szerint nem teljesíthetjük. — *Acsa, Cs. S.* Adomái többnyire sikerültek. Helyes, hogy többször fölkeres minket, így legalább nem lesz adószunk a mi régebbi látogatásainkért, melyek alkalom adtán ismét megindulnak. — *Nemorvos.* A nyelvesség ellen való «népies» orvosság jó ízű történetke, de drasztikusabb, hogy sem lapunkban helyet foglalhatna. — *Kihazudta magát.* Csupa valószínűtlenségek láncolata s előadása is vonatott, mindazáltal nincs hijával némi kedélyességnek és humornak, mely jóval fölébe helyezi elődének, s egy kis simitással használhatóvá lehetne tenni.

HIRDETÉSEK

"THE GRESHAM"

életbiztosító-társaság Londonban.

Magyarországi fiók: **Budapest, Fer. József-tér 5,** a társaság házában.
 Ausztriai fiók: **Bécs, Gisellastrasse 1. sz.** a társaság házában.

A társaság vagyona	frk	94,408,165.62
Évi bevétel biztosítások és kamatból 1886. június 30-án	«	18,558,201.15
Kifizetések biztosítási és járadéki szerződések s visszavásárlások stb. után a társaság fennállása óta (1848) több mint	«	177,916,462.50
A legutóbbi tizenkét hónapos üzleti idő alatt a társaságnál	«	61,584,975.—
értékig nyújtottak be ajánlatok, miáltal a társulat fennállása óta benyújtott ajánlatok összértéke	«	1,452,748,304.58

értékre megy. — Tervezetek és minden közelebbi felvilágosítások az osztrák-magyar birodalom minden nagyobb városában az ügy-
 nők urak és a **magyar és osztrák fiókok** által adatnak.

A Franklin-Társulat kiadásában Budapesten megjelent és minden könyvárusnál kapható — az osztr. tart. számára Szelinski György es. k. egy. könyvárusnál, Bécsben, I., Stephansplatz 6.

MAKROBIOTIKA

vagy

hogyan hosszabbíthatjuk meg életünket.

Irta

Dr. Hufeland Kristóf Vilmos.

Dr. KLENCKE átdolgozása nyomán, fordította

Kemény Fülöp.

Ára füzve 1 frt. — Vászonkötésben 1 frt 60.

A «Franklin-Társulat» kiadásában Budapesten megjelent és minden könyvárusnál kapható:

FRANKLIN-KÖNYVTÁR.

PULSZKY FERENCZ

ÉLETEM ÉS KOROM.

Szerző fénynyomatu arcképével.

Két kötet. Második kiadás. Ára 5 frt.

DURUY VICTOR

VILÁGTÖRTÉNELEM.

Átdolgozta és Magyarország történetével bővítette

Dr. BALLAGIALADÁR

Ára vászonbaktöve 3 forint.

A MI AZ EMBERT KÖRNYÉKEZI.

Olvasmányok a természetvilágából a művelt közönség s az ifjuság számára.

Dr. Berlin munkája nyomán a hazai viszonyokhoz alkalmazva irták többen.

147 ábrával. Szerkesztette: HOITSY PÁL. Ára kötve 3 frt.

JULES VERNE

A FÖLD FELFEDEZÉSE.

Magyarra fordította és tárgymutatóval ellátta

Dr. Brozik Károly.

I. KÖTET: A híresebb utazók története a legrégebbi időkől a XVIII. századig.
 II. KÖTET: A XVIII. század híres hajósai.

Egy-egy kötet ára füzve 2 frt.

SALAMON FERENCZ

MAGYARORSZÁG A TÖRÖK HÓDÍTÁS KORÁBAN.

MÁSODIK JAVÍTOTT KIADÁS.

Ára füzve 2 frt, vászonkötésben 2 frt 50.

Fogalmazás és csoportosítás a leghatásosabb alakban. — Félvilágosítások a bármely esetben legalkalmasabb lapokról és költségtervezetek a legkészségesebben adatnak.

Schwarz Gyula

hirdetés-felvételi irodája

Budapest, Váci utca 11. sz.

Hirdetéseket az **Uram-bátyám** valamint minden bel- és külföldi hirdetés számára árszabály szerinti árák mellett elvállal

Legolcsóbb ujság a magyar nép számára

egész évre csak 2 forint

KÉPES NÉPLAP

Megjelen minden vasárnap,

mulattató és tanulságos tartalommal, s a hazai és külföldi politikát tárgyaló rendes rovattal.

A **Képes Néplap** előfizetőinek a lap rendes tartalmán kívül minden évben külön mellékletül **egy szép nagy képpel** szolgálunk, mely keretbe foglalva a szobák falát ékesítheti.

A „Képes Néplap“ a „Világkróniká“-val együtt: egész évre 4 frt, félévre 2 frt, negyedévre 1 frt. Csupán a „Képes Néplap“: egész évre 2 frt, félévre 1 frt.

Előfizethetni postán, a **Képes Néplap** kiadó-hivatalához, **Budapest, egyetem-utca 4. sz.** címzett postautalvánnyal, mely 5 krért minden postahivatalnál készen kapható.

A t. gyűjtőknek egyszerre beküldött 10 előfizető után egy ingyen-példánnyal szolgálunk.

A VILÁGKRÓNIKA

képes heti közlöny,

a Néplapéhoz hasonló alakban és **terjedelemben** hetenként egy iven számos képpel s gondosan megválogatott közleményekkel jelen meg, melyek mellett **nagyobb elbeszéléseket s regényeket** is nyújt olvasóinak, a világirodalom legérdekesebb termékeiből válogatva s számos képpel is ellátva.

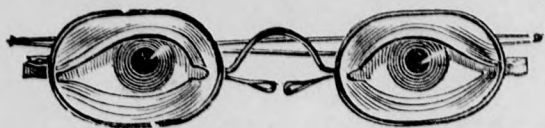
Budapest egyetem-utca 4. sz. alatt levő hirlapkiadó-hivatalunkban, ugyanott, a hol a Képes Néplap is megjelen, lehet megrendelni a

VASÁRNAPI UJSÁG ÉS POLITIKAI UJDONSÁGOK

nagyobb terjedelmű hetilapjainkat

is, melyek közül a «Vasárnapi Ujság» két iven, szépirodalmi és ismeretterjesztő tartalommal s számos eredeti képpel illusztrálva, a «Politikai Ujdonságok» pedig 1½—2 iven a heti események teljes és hű összeállításával jelen meg, s mindkét lap ezenkívül rendkívüli mellékletekkel is van bővitve. — Előfizetési árak évnegyedre: a «**Vasárnapi Ujság**» **2 forint**; a «**Politikai Ujdonságok**» **1 frt 50 kr.**; a «**Vasárnapi Ujság**» és «**Politikai Ujdonságok**» **együtt 3 forint.** — E lapok előfizetői a «**Világkrónikát**» évnegyedre **50 kr** pótdíjjal rendelhetik meg.

Országos központi tanszerraktár és gyár

LIPPERT és FÁY

BUDAPESTEN

Látszerészeti műintézet: IV., muzeum-körut 39. sz.

(Fiók-üzlet: f. é. november hó 1-jétől IV., egyetem-utca 1. sz., az Első Hazai Takarékpénztár-Egyesülettel szemben.)

Electrotechn. és mechan. műhely: József-körut 53.

Ajánlanak legfinomabb arany, ezüst, álny, acél, teknősbéka és bivalycsont szemüvegeket és jól megülő orrszorítókat, a legújabb szerkezetű keretekkel, s kristály tiszta üvegekkel vagy hegyjegekkel ellátva; továbbá: hosszú és rövid szárú salon-lorgnetteket, nagyító és olvasó üvegeket. Legújabb szerkezetű színházi, tábori, katonai és vadász-látcsókat; távcsókat, teleszkopokat, graphoskopokat, stereoskopokat, mikroskopokat, ködfátyolkép és fényképezési készülékeket; Nedauder-féle Aneroid légsúlymérőket. — Saját gyártmányú pontos higany légsúlymérőket ablak-, szoba- és terem-hőmérőket, fürdő-hőmérőket, szesz-, bor- és must-mérőket. Kipróbált és hitelesített maximal láz hőmérőket stb. stb. — Berendeznek villanyos jelző-készülékeket, házi távirókat, valamint kitűnő szerkezetű telephonokat a legszolidabb kivitelben, öt évi jótállás mellett.

Arjegyzekek ingyen és bérmentve állanak rendelkezésre.

A **Franklin-Társulat** kiadásában megjelent:

Baksay Sándor. Gyalog-ösvény. Elbeszélések. Két kötet. Fűzve 4 frt. Vásznonkötésben 5 frt.

Bánóczy József. Kisfaludy Károly és munkái.
I. kötet. Kisfaludy Károly arcképével. Fűzve 2 frt 40 kr. Vásznonba kötve 2 frt 80 kr.
II. kötet. Fűzve 2 frt 40 kr. Vásznonba kötve 2 frt 80 kr.

Beöthy Zsolt. A tragikum. 3 frt, kötve 3 frt 60 kr.

Csató Pál szépirodalmi munkái. Az író arcképével és életrajzával, fűzve 3 frt 60 kr. Vásznonba kötve 4 frt.

Erdélyi János. Pályák és pálmák. Fűzve 3 frt. Vásznonba kötve 3 frt 60 kr.

Gyulai Pál. Katona József és Bánkbánja. Katona arcképével, Fűzve 2 frt. Vásznonba kötve 2 frt 40 kr.

Kalidásza. Sakuntala. Hindu dráma. Fordította *Fiók* Károly. Fűzve 1 frt 40 kr. Vásznonba kötve, arany vágással 2 frt

Moore Tamás. Lalla Roukh. Keleti rege. Angolból ford. *Lehr* Zs. Fűzve 1 frt 60 kr. Vásznonba kötve 2 frt.

Nala és Damajánti hindu rege a Mahá-Bhárátából. Szanszkritből ford. *Fiók* Károly. Fűzve 1 frt. Diszkötésben 1 frt 50 kr.

Pálffy Albert. Esztike kisasszony professzora. Regény. Két kötet. Fűzve 3 frt. Egy vásznonkötetbe kötve 3 frt 60 kr.

— **Egy mérnök regénye.** Regény. Két kötetben. Fűzve 3 frt. Egy vásznonkötetbe kötve 3 frt 60 kr.

Svéd költőkből. Ford. *Györy* Vilmos. Fűzve 2 frt 40 kr. Vásznonba kötve 2 frt 80 kr.

A **Franklin-Társulat** kiadásában Budapesten megjelent és minden könyvtárban kapható — az osztr. tartományok számára **Szelinski György** császári királyi egyetemi könyvtáránál Bécsben I. Stefansplatz Nr. 6.

Népköltészet, népdalok, népmesék, adomák.

Adomák és jellemvonások a magyar színész-életből. Összegyűjté egy régi pályatárs. Második kiadás 50 kr.

Adomák és jellemző vonások a forradalom- és honvéd-életből 80 kr.

Adoma-tár. Magyar népadomák, élczek és furcsa ötletek gyűjteménye 80 kr.

A Bach-korszak adomákban. Összegyűjté egy Bach-huszár 80 kr.

Baka-humor az utczán, kaszárnyában és háboruban. Összegyűjté a rokkant huszár 1 frt.

Bernáth Gáspár adomái, élczei és gazsiadái 1 frt 20 kr.

Erdélyi János. Válogatott magyar népdalok. Képes kiadás 1 frt

Fáy András eredeti meséi és aphorismái. Negyedik kiadás. Két kötet kötve 1 frt 60 kr

Frankenburg Adolf. Az öreg **Bolond Miska kalandjai** szárazon és vizen, mennyben és pokolban. Sok fametszevénnyel 2 frt

Györfly Iván, 50 magyar népdal és dallam 40 kr.

— **Garabonczás diák.** Iskolás adomák, diákos ötletek. Valódi velős és villanyos viccek változatos és választékos vegyülete, s szemenszedett szépszámu szellemzikkák szivderítésre szánt szerzeménye. Közel ezeregy élcz. 1 frt 50 kr.

— **Tréfás versek.** Humor gyöngyök gyönyörködtető gyűjteménye. Kötve 80 kr.

Hajnik Károly. Visszaemlékezések. Jelenetek és adomák a magyar életből 1 frt

Hegedüs Lajos. Eredeti tréfák, adomák s mondák a cigányéletből. Harmadik kiadás 80 kr.

Huszár-humor az utczán, kaszárnyában és háboruban. Összegyűjté a rokkant huszár 1 frt

Kóser élczek, adomák és fain gondolatok. Összegyűjték *Kóbi* Kohn ügyvédbojtár és káplárjelölt 1 frt

Majláth János. Magyar regék, mondák és népmesék. Kiadta *Kazinczy* Gábor 2 frt 50 kr.

Merényi László. Eredeti népmesék. Két kötet 2 frt

— **Sajó- és tiszavölgyi népmesék.** Két kötet 2 frt

— **Dunamelléki eredeti népmesék.** Két kötet 2 frt

Szini Károly. A magyar nép dalai és dallamai. Hangjegyekkel. Négy füzet. Egy-egy füzet 30 kr., a négy füzet együtt 1 frt 20 kr., diszkötésben 1 frt 80 kr.

Vajda János. Magyar bors. A legjobb magyar és idegen adomák válogatott gyűjteménye 1 frt 40 kr.

Az Urambátyám

hirdetés-felvételi irodája

váczi utca 11. sz. alatt.